

af den offentlige sektor, der finder sted. Igen må jeg undre mig, Hvordan kan det være en udhuling, at man bruger flere penge end før i faste priser? Hvad vil det sige at hule ud? Så skulle det jo være sådan, at hvis man fjernede ressourcerne og gav mindre end tidligere, må det altså være at fylde op. Men i min måde at tænke på, er det at give flere penge pr. dansker i faste priser, altså købekraft, det modsatte af udhuling eller nedskæring.

Det undrer mig også, at man kan blive ved med at sige, at det er sådan, at den kommunale sektor vokser mindre end den private, når det faktisk er lige omvendt. Rent faktisk har det været sådan, at i de her år er den private andel af BNP, den samlede produktion, vokset mindre end den offentlige, altså den kommunale andel af den samlede produktion. Sagt på en anden måde har den kommunale vækst i forhold til den private vækst i kroner og øre været større, kommunerne har altså haft en større vækst i forhold til den samlede produktion end det, der har svaret til det private træk i kroner og øre. Så det er mærkeligt, at man kan opretholde påstanden om, at det egentlig ikke forholder sig sådan. Men også det er vi jo i stand til over tid at kunne dokumentere.

Jeg må sige, at det jo så ikke går den vej, at det bliver mindre fremover, for den globaliseringsaftale, der er indgået med 158 mandater, alle partier med undtagelse af SF og Enhedslisten, betyder jo $\frac{1}{2}$ pct. til yderligere forskning og yderligere investeringer i uddannelse, både i folkeskolen og på de videregående uddannelser, til innovation og til at kæmpe mod nedslidning, og det betyder i virkeligheden, at der så kommer en svag yderligere stigning i den offentlige vækst i forhold til den vækst, der er i den samlede produktion. Så det går altså lige modsat det, der doceres af Enhedslisten og SF.

Jeg er sikker på, at det nok skal gå ligesådan, som når hr. Morten Helveg Petersen kommer frem til, at det, man sagde, nok ikke viste sig at være det rigtige. Den erkendelse, som også er kommet til Socialdemokratiet, tror jeg også er en erkendelse, der vil komme til hr. Ole Sohn, måske ikke til fru Line Barfod, for det passer ikke rigtigt ind i retorikken, og vi ville også savne den, det må jeg sige, for hvis fru Line Barfod gik herop og sagde, at hun var fuldstændig enig med finansministeren, ville jeg have det dårligt og spørge mig selv om: Hvad er det, jeg har gjort forkert? Hvad er det egentlig, der er gået galt? Et eller andet må der være gået galt. For det er nok

sådan, at vores samfundssyn er lidt forskelligt med hensyn til, hvordan man sikrer, at danskerne får det bedre og får frihed og velfærd på samme tid.

Kl. 16.00

Men jeg håber så, at vi næste år kan have det her arrangement på én dag, så vi kan få sammenhæng mellem ændringsforslag og hoveddebatten, generaldebatten. For det, vi har drøftet her, er ikke så meget finansloven – af gode grunde, for den er jo egentlig ganske god, både det fundament, vi har, og det, man i øvrigt forbedrer med. Uanset hvad, er det jo en lang række forbedringer, der lægges ind i finansloven, og jeg kvitterer for, at en meget stor del af det vedtages med et bredt flertal.

Det vigtigste er nok den aftale, vi har om globalisering, altså holdbarheden i den senere tilbagetrækning over tid, når man lever længere, men også det, at vi med meget stor styrke har kunnet sætte et beløb af, 39 mia. kr., til fordeling op til 2012. Det er unikt, og derfor forstår jeg også godt, at det på en eller anden måde bidrager til den platform, vi har for debatten i dag, når vi så i øvrigt i restfinansloven, det, der i øvrigt er her, har vækst. Det gør selvfølgelig også, at det må man egentlig takke for, for det er altså et stort bidrag. Så uanset hvordan man ser det her konglomerat af en finanslov, er det en meget stærk finanslov, i og med at vi er i stand til at fokusere på fremtidens velfærd, som vi har gjort, og det skal jeg kvittere for til det brede flertal.

Jeg vil dog lige sige til hr. Morten Helveg Petersen, at det altså er en, om jeg så må sige, mere faglig uenighed med vismændene om holdbarheden. Hvis årsagen til, at man lever længere, er, at man er rask længere, så er den model, vi har aftalt, faktisk fuldstændig holdbar. Så uenigheden går i virkeligheden på, om danskerne har længere sygdomsperioder, fordi de lever længere. Og hvis man, om jeg så må sige, har det humanistiske livssyn, at vores ønske er, at hvis man lever længere, er det også, fordi man er rask længere, så er den aftale, vi har indgået, meget holdbar, og vi har i virkeligheden et snit til i hvert fald 2040.

Jeg vil så sige til hr. Morten Helveg Petersen, at hvis der er usikkerhed efter 2040, vil jeg sige: Jamen så lad os klare det frem til 2040. Og så vil jeg personligt sige, at så må hr. Morten Helveg Petersen måske egentlig godt overtage lidt mere efter 2040, altså personligt, hvis vi så må vise, at vi er i balance indtil mindst 2040, for så tror jeg i